

Rep.Nr.

20-10 1163

ARBEIDSHOF TE BRUSSEL

ARREST

OPENBARE TERECHTZITTING VAN 19 APRIL 2010.

5DE KAMER

Arbeidsongeval
Op tegenspraak
Definitief

In de zaak:

R Denis, wonende te

Appellant, vertegenwoordigd door Mr.
J. DEFAU, advocaat te TIENEN.

Tegen:

ETHIAS Arbeidsongevallen, Onderlinge
Verzekeringsmaatschappij, met
maatschappelijke zetel gevestigd te
4000 LUIK, rue des Croisiers 24.

Geïntimeerde, vertegenwoordigd door
Mr. V. BECKERS loco Mr. M. SCREVENs,
advocaat te BRUSSEL.

★

★

★

Na beraad, spreekt het Arbeidshof te Brussel het
hiernavolgend arrest uit :

Gelet op de stukken van de rechtspleging, meer bepaald :

- het voor eensluidend verklaard afschrift van het vonnis gewezen op tegenspraak door de Arbeidsrechtbank van Leuven op 17 februari 2009;

- het verzoekschrift in hoger beroep ontvangen ter griffie van het Arbeidshof te Brussel op 9 april 2009;

- de conclusies en syntheseconclusies van de partijen;

Gelet op de door partijen neergelegde stukken.

Gehoord de partijen in hun middelen en verdediging ter openbare terechtzitting van 15 maart 2010 waarna de debatten gesloten werden en de zaak in beraad werd genomen.

★

★

★

I. FEITEN EN RECHTSPLEGING

De heer R was op 9 september 2002 het slachtoffer van een arbeidsongeval tijdens zijn tewerkstelling bij de NV Gecowat, van wie de Onderlinge verzekeringsmaatschappij Ethias Arbeidsongevallen, hierna genoemd Ethias, wetsverzekeraar is.

Bij dit ongeval, dat gebeurde bij het verplaatsen van een machine, liep de heer Ravet letsels op aan de rug.

Ethias stelde een overeenkomst-vergoeding waarin gevolgen van het arbeidsongeval werden bepaald als volgt:

tijdelijke volledige arbeidsongeschiktheid van 9 september 2002 tot 31 januari 2003

consolidatie 1 februari 2003

blijvende gedeeltelijke arbeidsongeschiktheid van 4 %

De heer R was het niet eens met dit voorstel.

Met inleidende dagvaarding van 20 oktober 2005 vorderde de heer R voor de Arbeidsrechtbank te Leuven de gevolgen te bepalen van het ongeval waarvan hij het slachtoffer was op 9 september 2002, na

aanstelling van een deskundige, en vervolgens Ethias te veroordelen tot betaling van de wettelijke vergoedingen overeenkomstig de Arbeidsongevallenwet. Hij vorderde tevens de veroordeling van Ethias tot de kosten van het geding en de voorlopige uitvoerbaarheid van het vonnis zonder enige reserve.

Met vonnis alvorens verder recht te doen van 20 december 2005 stelde de Arbeidsrechtbank te Leuven dr. Van Gerven als deskundige met een klassieke zending inzake arbeidsongevallen.

Op 26 juni 2006 legde de deskundige haar verslag neer, waarin, rekening houdend met de opmerkingen van of namens partijen op het voorverslag, de gevolgen van het arbeidsongeval als volgt worden bepaald:

tijdelijke volledige arbeidsongeschiktheid van 10 september 2002 tot 31 januari 2003
consolidatie op 1 februari 2003 met een blijvende fysiologische arbeidsongeschiktheid van 7 %
blijvende economische ongeschiktheid van 5 %
geen noodzaak voor prothesen, orthopedische toestellen en kinébehandelingen.

Met eindvonnis van 17 februari 2009 zegde de Arbeidsrechtbank te Leuven voor recht dat de vergoedingen die aan de heer R verschuldigd zijn naar aanleiding van het arbeidsongeval dat hem op 9 september 2002 was overkomen dienden berekend te worden op basis van:

een tijdelijke volledige arbeidsongeschiktheid van 10 september 2002 tot en met 31 januari 2003
een blijvende economische arbeidsongeschiktheid van 5 %
vanaf 1 februari 2003, datum van consolidatie
basisloon 25.386,29 EUR.

De kosten werden ten laste gelegd van Ethias en het vonnis werd uitvoerbaar verklaard bij voorraad.

Het vonnis werd volgens Ethias op haar verzoek betekend op 26 maart 2009, een akte van betekening wordt evenwel niet voorgebracht.

Met verzoekschrift, neergelegd ter griffie van het Arbeidshof te Brussel op 9 april 2009, tekende de heer R hoger beroep aan tegen dit vonnis. Hij vorderde de vernietiging er van en de aanstelling van een andere deskundige of een college van deskundigen.

II. ONTVANKELIJKHEID VAN HET HOGER BEROEP

Het hoger beroep werd tijdig en met een naar de vorm regelmatige akte ingesteld, zodat het ontvankelijk is.

★

★

★

III. BEOORDELING

a.-

De heer R is het met de bevindingen van de deskundige niet eens en brengt meerdere andere opinies van geneesheren voor.

Een louter meningsverschil tussen geneesheren volstaat niet om de expertise te laten overdoen door een nieuwe deskundige of een college van deskundigen, wanneer blijkt dat het deskundig onderzoek volledig was en tegensprekelijk werd gehouden.

(vgl. Arbrb. Luik 21 februari 2002, De Verz. 2002, 658, noot M. Stokard)

Het hof sluit zich bij de oordeelkundige bevindingen van de eerste rechter die vaststelde dat de deskundige zeer grondig is te werk gegaan, rekening heeft gehouden met alle medische documenten die haar werden ter kennis gebracht en waar nodig aanvullende onderzoeken liet uitvoeren.

Evenzeer terecht stelde de eerste rechter vast dat de deskundige aan de partijen de gelegenheid heeft gegeven om opmerkingen te formuleren op haar voorverslag en dat zij deze opmerkingen uitvoerig heeft beantwoord.

Met de later neergelegde attesten hield de eerste rechter terecht geen rekening daar deze geen nieuwe objectieve elementen bevatten die de vaststellingen van de deskundige tegenspreken.

Vastgesteld moet worden dat het deskundig onderzoek volledig en tegensprekelijk gehouden, zodat er geen reden is een andere deskundige of een college van deskundigen aan te stellen.

b.-

Wat de bepaling van de definitieve arbeidsongeschiktheid betreft is de heer Ravet van oordeel dat de

vaststellingen van de deskundige en bijgevolg het bestreden vonnis een ongerijmdheid bevatten, daar uitgaande van een fysieke arbeidsongeschiktheid van 7 procent slechts een economische arbeidsongeschiktheid van 5 procent werd toegekend.

De fysieke arbeidsongeschiktheid is echter slechts één van de elementen waarmee rekening gehouden moet worden bij de bepaling van de arbeidsongeschiktheid ten gevolge van het arbeidsongeval.

De blijvende arbeidsongeschiktheid ten gevolge van een arbeidsongeval bestaat inderdaad in het verlies of de vermindering van het economisch potentieel van de getroffene op de algemene arbeidsmarkt.

De omvang van die schade wordt bijgevolg beoordeeld niet alleen in functie van de fysieke ongeschiktheid, maar ook van de leeftijd, de beroepskwalificatie, het aanpassingsvermogen, van de mogelijkheid van herscholing en van het concurrentievermogen op de algemene arbeidsmarkt.

(vgl. Cass. 10 maart 1980, RGAR 1983, 10600; Cass. 22 september 1986, J.T.T. 1987, 109; Cass. 3 april 1989, R.W. 1988-89, 1368, conclusie H. Lenaerts)

Iedere aantasting van de fysieke integriteit van een werknemer die een weerslag heeft op zijn concurrentievermogen, moet worden vergoed, zelfs indien er geen loonverlies is.

(Arbh. Bergen, 8 november 1995, De Verz., 1996, 257, noot L. Van Gossum)

In casu bepaalde de eerste rechter de graad van blijvende arbeidsongeschiktheid terecht op 5 %, gelet op volgende feitelijke elementen: een fysieke arbeidsongeschiktheid van 7 %, een leeftijd van bijna 33 jaar op het ogenblik van het arbeidsongeval, een eerder beperkt opleidingsniveau (beroepsonderwijs tot 17 of 18 jaar doch zonder diploma, en een behoorlijke omscholingsmogelijkheid gelet op de beroepservaring.

c.-

Het hoger beroep dient als ongegrond te worden afgewezen.

★

★

★

OM DEZE REDENEN

HET ARBEIDSHOF

Gelet op de Wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, zoals tot op heden gewijzigd, inzonderheid op artikel 24;

Rechtsprekend op tegenspraak en na erover beraadslaagd te hebben:

Verklaart het hoger beroep ontvankelijk doch ongegrond, bevestigt het bestreden vonnis in alle beschikkingen;

Veroordeelt geïntimeerde tot de kosten van het hoger beroep, als volgt vereffend:

aan de zijde van de heer R , appellant, op 145,78 euro rechtsplegingsvergoeding arbeidshof

aan de zijde van Ethias, geïntimeerde, op 147,97 euro kosten betekening en 145,78 euro rechtsplegingsvergoeding arbeidshof.

★

★

★

Aldus gewezen door de 5de kamer van het Arbeidshof te Brussel en ondertekend door :

De heren :

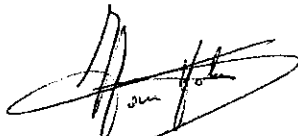
D. RYCKX : Raadsheer.

J. VAN HOLM : Raadsheer in sociale zaken als werkgever,

D. VRIJSEN : Raadsheer in sociale zaken als werknemer-arbeider,

En bijgestaan door :

D. DE RAEDT : Griffier,

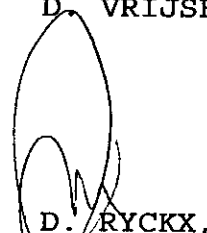
J. VAN HOLM,

D. VRIJSEN,

D. DE RAEDT,

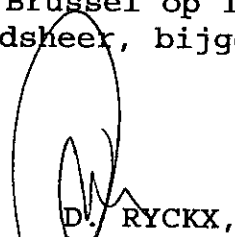

D. RYCKX,

En uitgesproken op de openbare terechtzitting van de 5de kamer van het Arbeidshof te Brussel op 19 april 2010 door de heer D. RYCKX, Raadsheer, bijgestaan door D. DE RAEDT, griffier,

D. DE RAEDT,

D. RYCKX,